

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

XX. Qualiter libertos episcopi facia[n]t, vel qualiter liberti a patrocini
ecclesiae nunqua[m] discedant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO
CHRISTI
666.

tulisse, si viuentes in corpore sunt, ante altare recitentur tempore Missæ, quod si ab hac decesserunt aut discesserint luce, nomina eorum cum defunctis fidelibus recitentur suo in ordine. Si quis hanc institutionem presbyter implere neglexerit, dum talis causa per quemlibet ad aures sui episcopi peruenit, presbyter ille excommunicationis sententia feriendus erit.

XX.

In priorum Canonum ordine institutum manet qualiter episcopi de familia ecclesiæ libertos debeant facere. Multi etenim sacerdotes, prout illis concessit diuina gratia, habent vnde canonicum ordinem impleant, & sic libertos faciant: & sunt multi, qui nihil habentes, ad hanc gratiam veniunt, & sic libertos facere præsumunt. Tales enim libertos regula canonica esse non iubet stabilitos. Contingere etenim solet, vt postquam manumissor eorum ab hac discesserit luce, talis occurrat successor, qui aut ecclesiæ familiam minime quærat, aut per bonam voluntatem, vel negligentiam, hi, a quo nihil ecclesiæ offerente liberi facti sunt, longo pro tempore libertos se esse defendant, atque eas libertates ita abscondunt, vt pro hoc quærenti episcopo laborem faciant. Taliū si sit voluntas, licentia conceditur nulla: quia non potuerunt, neque a seruitio ecclesiæ vnquam discedunt, & pro his rebus in libertate permanere non potuerunt. Sanctorum Canonum non abiicienda sunt instituta: atque his quæ implenda esse oportet addimus noua. Placuit huic sanctæ Synodo, vt quisquis digne iuxta cano-

nicam regulam libertus fuerit factus, in libertate maneat, & a patrocinio ecclesiæ ipse aut posteritas eius nunquam discedat. Quisquis vero non ut ordo canonicus poscit libertus fuerit factus, quamvis prolixitas temporis in scripturæ suæ textu inueniatur, quia a seruitio ecclesiæ nunquam visus est accessisse, & canonica sententia rescindi iubet talem libertatem, ut ille & posteritas eius omnis in seruitio maneat sanctæ ecclesiæ, cui debiti manent per veram originem. Illos vero per omnia stabilitos in libertate esse instituimus, qui ab his episcopis liberi sunt, vel fuerint facti, qui de suo bona plurima sanctæ ecclesiæ, in qua præsident, per suæ scripturæ textum cognoscuntur contulisse. Et hi quamlibet iubeantur esse stabiles, nullo modo rescindendi sunt a patrocinio sanctæ ecclesiæ. Quod si contigerit eos, eorumque filios personis ingenuis esse coniunctos, & quandoque eorum posteritas patrocinium ecclesiæ voluerit despiciere, ex cuius familia per veram originem constat eos genitos esse; si ex his libertis trahunt originem, qui iuxta canonicam sententiam iubentur esse stabiles, & dignitatis suæ nomen teneant, & ecclesiæ patrocinium nunquam amittant. Certe si ex his inuenti fuerint originem trahere, quos canonicæ regulæ non iubent libertos esse, quamlibet post longa tempora, dummodo origine firmata, reducendi tamen sunt ad sanctæ ecclesiæ, cui pertinent, iura. Liberti tamen ex familia ecclesiæ facti, & posteritas quæ ex his est procreata; si libertatem suam, vel parentum suorum inuenti fuerint celasse, aut abscondere, & tem-

ANNO
CHRISTI
666.

pore, quo ab episcopo fuerint admoniti, eam præsentare distulerint; dum eorum origo (vt iam diximus) fuerit manifestata per legalem testem ad seruitium ecclesiæ reducantur: & vt episcopo fuerit placitum, ita eos habeat. Hæc forma & in presbyteris seruanda erit, qui cum voluntate episcopi sui, iuxta canonicam regulam de familia suæ ecclesiæ liberos facere voluerint.

XXI.

Non putandum est contra regulam iri canonicam, quando ea instituimus quæ seruari oportet de re ecclesiastica. Quamuis etenim canonicæ sententiæ ordinem habeant quid episcopus pro re ecclesiæ obseruare debeat; opportunum tamen est, vt vbi ab episcopo bonus impenditur profectus, a succedente institutus teneatur modus. Placuit huic sancto Concilio, vt si episcopus ecclesiæ suæ, in qua præsidet, de rebus suis inuentus fuerit plurima contulisse, quidquid amicis suis, seruis, aut libertis, vel quibuslibet personis de ecclesiæ suæ rebus compertus fuerit aliquid donasse; si triplum, aut multo plus patuerit esse, quod conscripsit in nomine ecclesiæ suæ, firmum maneat, quod distribuit in personis, quæ prænotatæ sunt superiori ordine. Nec licebit succedenti episcopo prioris sui irrumpere voluntatem. His etiam si causæ ecclesiasticæ fuerint commissæ, & fideliter prosequentes in rebus ecclesiæ profectum visi fuerint facere, laboris sui consequantur mercedem; ita vt de eo quidquid acquisierint (quia constat eos non sine vtilitate ecclesiæ negotia commissæ peregrisse) de eo, quid-